

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32Csp/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124200274
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. LL.M. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124200274.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., práv. zast.: Mgr. Martin Jankovič, advokát, Železničná 257/19, 050 01 Revúca, proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, práv. zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie primeraného finančného zadost'učinenie vo výške 676,22€ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 676,22€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 676,22€ od 27.12.2023 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa priznáva plná náhrada trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.01.2024, sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 676,22€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 676,22€ od 27.12.2023 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina elektronicky dňa 23.03.2020 domáhala určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 000000000220146 – Pôžička uzavretej dňa 18.06.2015 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bez poplatkov a nahradenia trov konania. Žalobe bolo v celom rozsahu vyhovieť rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 42Csp/27/2020-293, zo dňa 23.05.2023 (ďalej len „rozsudok“), ktorým súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 000000000220146 – Pôžička uzavretej dňa 18.06.2015 medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bez poplatkov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2023. Zmluva je v hrubom rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa sa v pôvodnom konaní domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, pričom jej žalobe bolo súdom v celom rozsahu vyhovieť, a tak táto si úspešne uplatnila nárok na súde, ako to predpokladá aj § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. Výška reálne poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa Zmluvy bola 1940,00€. Celková čiastka, ktorú by musela žalobkyňa ako spotrebiteľ zaplatiť podľa Zmluvy veriteľovi ako žalovanému, je v Zmluve uvedená vo výške 3292,44€. Žalovaný tak chcel svojím nekalým konaním protiprávne pripraviť žalobkyňu minimálne o sumu 1352,44€. Žalobkyňa vyčíslila primerané finančné zadost'učinenie vo výške

676,22€, ako 50% z rozdielu čiastky vo výške 3292,44€, ktorú mala žalobkyňa podľa Zmluvy zaplatiť žalovanému ako celkovej sumy úveru a čiastky 1 940,00€ ako istiny úveru, ktorú žalovaný podľa Zmluvy reálne žalobkyni poskytol. Žalovanému bola výzva doručená dňa 19.12.2023, na ktorú však žiadnym spôsobom nereagoval. Pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia bolo prihliadnuté aj na tú skutočnosť, že žalovaný okrem iného na poklade Zmluvy inicioval voči žalobkyni ďalšie samostatné súdne konanie o zaplatenie 797,72€ s príslušenstvom, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota, pod sp. zn. RA-7Csp/51/2022, čím žalobkyňa ako spotrebiteľ podstupovala ďalšie stresové situácie, neistotu v tomto prebiehajúcim súdnom konaní. Je pravdou, že toto súdne konanie bolo nakoniec zastavené na základe späťvzatia žaloby Prima bankou, a.s., avšak späťvzatie žaloby podala Prima banka, a.s. až na podnet A. B., pričom nemožno opomenúť fakt, že tomuto súdному konaniu predchádzalo upomínacie konanie, vedené na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 41Up/364/2022, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz, konkrétne dňa 21.04.2022, voči ktorému musela pani A. B. podať odpor, inak by voči jej osobe svedčal exekučný titul. Nie je možné opomenúť ani fakt, že konanie na Okresnom súde Žilina, ktoré musela žalobkyňa podstúpiť, trvalo obdobie viac ako tri roky, a celé toto obdobie žila v neistote, akú sumu peňazí bude musieť žalovanému zaplatiť s poskytnutým spotrebiteľským úverom, v ktorom bola od počiatku zmluvného vzťahu uvádzaná do omylu žalovaným, ako dodávateľom. Žalobkyňa požadovala od žalovaného zákonný úrok z omeškania zo žalovanej sumy počínajúc od uplynutia 7- dňovej lehoty stanovenej žalobkyňou v mimosúdnej výzve od prevzatia zásielky žalovaným (19.12.2023), t. j. od 27.12.2023.

3. Žalovaný podanú žalobu považoval za nedôvodnú. Žalobkyňa sa v konaní vedenom pred OS Žilina pod sp. zn. 42Csp/27/2020 domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý prestala splácať od 10/2021. Nič nebránilo žalobkyni, aby si v danom konaní súčasne uplatňovala aj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Požadovanú sumu vo výške 676,22€ považoval žalovaný za neprimeranú. Žaloba mohla byť podaná so zistným úmyslom, s cieľom dosiahnuť finančné obohatenie na strane žalobcu a navýšiť trovy súdneho konania (resp. trov právneho zastúpenia) v príkrom rozpore so základným čl. 5 CSP. Domáhal sa, aby súd komplexne posúdil konanie žalobcu aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ) a zvažil aplikáciu základného princípu podľa čl. 5 CSP (zákaz zneužitia práva) v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre „privilegovaných“ spotrebiteľov. Dubiózne správanie žalobcu vzhľadom na opísaný skutkový stav vykazuje evidentne znaky šikanózneho výkonu práva. Porušenie na strane žalovaného, spočívajúce v nesprávnom výpočte RPMN nemalo žiaden negatívny dopad na správanie žalobcu, ktorý v danom prípade úver absolútne nepreplatil. Naopak žalobca paradoxne prestal úver splácať riadne a včas, čím podstatne porušil svoje zmluvné povinnosti. Ďalšie priznanie nárokov žalobcovi, ktoré v tomto prípade majú špekulatívne predstavovať primerané finančné zadostučinenie vo výške 676,22€, vypočítanú ako 50 % z plánovaného zisku žalovaného (1/2 z 1.352,44€), na ktorý však už medzičasom nemá nárok na základe právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 42Csp/27/2020, by bolo krajne nespravodlivé. Požadovaná výška primeraného finančného zadostučinenia (676,22€) predstavuje cca. 1/3 tretinu z poskytnutej istiny úveru (2.000,-€, čo predstavuje signifikantný zásah do majetkovej sféry žalobcu. Vzhľadom na opísané extraordinárne okolnosti a špekulatívne konanie žalobcu sa žalovaný domáhal, aby súd v danom prípade aplikoval § 257 CSP a nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na náhradu trov konania, ak by súd žalobe vyhovel.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa môže domáhať primeraného finančného zadostučinenia, len ak úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi. Úspešným uplatnením práva v tomto prípade žalobkyne ako spotrebiteľky sa má na mysli právoplatný a vykonateľný rozsudok o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovaným ako veriteľom žalobkyni ako spotrebiteľke a dlžníčke. Je to práve žalovaný, ktorý sa v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok v úveroch dojednaných v neprospech spotrebiteľov obohacuje dlhodobo a vo veľkom finančnom rozsahu na úkor spotrebiteľov.

5. V duplike žalovaný zotrval na svojej predošlej argumentácii.

6. Súd vychádzal v rámci právneho posúdenia veci z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych

vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného do 30.06.2024, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie, a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

11. „Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia ... Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Odvolací súd v tejto časti žaloby správne vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje ... Vo vzťahu k tejto otázke možno uzavrieť, že v prípade žaloby spotrebiteľa o primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľ v tomto konaní preukazoval existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 30. 6. 2022, sp. zn. 7Cdo/92/2021)

12. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými

sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

13. V prejednávanej veci mal súd za nepochybne preukázané, že vo veci 4Csp/27/2020, vedenej pred Okresným súdom, Žilina sa žalobkyňa domáhala bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Vo vzťahu k uplatnenému nároku mala plný úspech. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 08.01.2024, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premĺčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

14. Žalobkyňa si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru voči žalovanému.

15. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma.

16. „Pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022, sp. zn. 7 Cdo 92/2021)

17. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod..

18. Súd považoval v danom prípade za primeranú výšku zadosťučinenia sumu 676,22€, čo zodpovedá polovici sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobkyne obohatiť. Žalovaný nevyslovil po právoplatnosti vydaného rozhodnutia ospravedlnenie žalobkyni ako spotrebiteľke za prípadné porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bolo deklarované týmto rozhodnutím. Zároveň z postoja žalovaného nevyplýval ani náznak ľútosť nad prípadným porušením práv spotrebiteľky, napriek tomu, že ochrana spotrebiteľa je stabilnou a rešpektovanou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, naopak spotrebiteľku obvinil zo šikanózneho výkonu práva.

19. Takto priznané finančné zadosťučinenie je primerané najmä s ohľadom na dlhodobé nedôvodne vystavenie psychickému vypätiu, a stavu právnej neistoty do právoplatného ukončenia veci samej. Rovnako súd nepovažoval za relevantnú námietku žalovaného o tom, že na úverovej zmluve nie je zaplatená ani len istina, nakoľko sa podľa súdu jedná o samostatný nárok žalovanej voči žalobcovi.

20. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne z dôvodu hospodárnosti konania, keďže nepovažoval vykonanie výsluchu za dôvodné v kontexte s prejednávanou vecou a tvrdenia strán sporu boli v konaní bez dôvodných pochybností potvrdené ostatnými listinnými dôkazmi. Vykonanie navrhovaného dôkazu súd vzhľadom na uvedené považoval za nadbytočné.

21. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 676,22€ od 27.12.2023 do zaplatenia. Súd priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 676,22€ od 27.12.2023, t. j. od uplynutia 7- dňovej lehoty stanovenej žalobkyňou v mimosúdnej výzve od prevzatia zásielky žalovaným (19.12.2023).

24. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 257 ods. 1 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže tiež dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

29. V prejednávanej veci za dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať skutočnosť, podľa ktorej žalobkyni nič nebránilo, aby si jednou žalobou uplatnila tak nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj nárok na priznanie finančného zadosťučinenia. Rovnako okolnosť, podľa ktorej žalobkyňa nepodala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, nepredstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa umožňujúci aplikáciu ust. § 257 CSP. Je voľbou spotrebiteľa, či si nárok na ochranu spotrebiteľských práv a nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatní v jednej žalobe alebo dvoma samostatnými žalobami alebo namiesto žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenie podá žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Za zvolenú voľbu tak nemôže byť žalobkyňa ako spotrebiteľka sankcionovaná nepriznaním náhrady trov konania v spore o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, v ktorom mala plný úspech. Takto odmietť žalovaného pri rozhodovaní o trovách konania, ktorý do zmluvy zakomponoval nesprávne údaje, nie je možné.

30. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, na základe čoho jej súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Proti výroku, ktorým súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu s príslušenstvom, odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.